

Koronavirüs salgını, sermaye ve hükümetlerine yönelik nefreti büyütüyor

Hazırlayan Ali Korkmaz, Lozan, 28 Nisan 2020

Arkadaş Gazetesi'nin önceki sayılarında Koronavirüs hakkında İsviçre ve Fransa'daki gelişmeleri ele almıştık, bu Mayıs sayısında ise, Kürdistan Rojava, Filistin Gazze ve İtalya'daki gelişmeleri yansıtmaya çalışacağız.

AK: Merhaba Özlem, Arkadaş Gazetesi okurları için kendini tanıtarak başlayabilir misin?

Özlem Arık, yaklaşık 18 yıldır Kuzey Kürdistanlı bir göçmen olarak İsviçre'de yaşıyorum. 2010'dan beri İsviçre'de sosyal alanda çalışıyorum. Daha çok, sosyal eşitsizlikten kaynaklı dezavantajlı durumu yaşayan gruplarla çalıştım ve çalışmaya devam ediyorum.

Suriye iç savaşı ile gelişen İŞİD barbarlığı dünyanın gözü önünde Kürt, Asuri, Keldani, Hristiyan ve özellikle de Ezidi kadınlara dönük yaşattığı vahşet ve katliamlar ve bu vahşet ve katliamlardan kaynaklanan mağduriyetler; beni derinden etkiledi. Ve maalesef, uluslararası insani yardım kuruluşları yaşanan bu mağduriyetleri gidermede üstüne düşen sorumluluğu tam olarak yerine getirmedi. Bildiğiniz gibi uluslararası insani yardım kuruluşlarının büyük bir kısmı devlet odaklı ve yaptıkları yardımlar daha çok devlet politikaları çerçevesinde. İnsani yardım kuruluşlarının politikanın bir parçası olması ve insani yardımların dahi politikleştirilmesi kabul edilecek bir durum değil.

Diğer taraftan, sadece Kürdistan değil birçok bölgedeki mağduriyetlerin giderilmesinde önemli çalışmalar yürüten ve hiçbir devlet ve güçten destek almadan tamamen halkların desteği ve gönüllü çalışanlarıyla, din, dil, ırk gözetmeden çalışmalar yapan *Heyva Sor a Kurdistane* ilgi odağı oldu. 2015'den beri *Heyva Sor a Kurdistane' de* İsviçre'de aktif olarak çalışmalarda yer alıyorum.

AK: HEYVA SOR A KURDISTANÊ hakkında bilgi verebilir misin, genel olarak amaç ve hedefleri nelerdir?

ÖA: Heyva Sor'a Kurdistanê 1993 yılında Almanya'nın Bochum kentinde yaşayan birkaç Kürdistanlı tarafından 90' lı yıllarda Kürdistan'da yaşanan mağduriyetlere cevap olmak için kurulan bir insani yardım kuruluşudur.

Heyva Sor a Kurdistanê kurulduğu günden bu yana çalışmalarını tamamen insani duyarlılık ve gönüllülük temelinde şeffaf bir şekilde yürütmektedir. Yapılan yardımların yerine ulaşması için titiz bir şekilde araştırma yapan, yardıma muhtaç insanların sorunlarını çözmek için toplumun her kesimiyle iş birliğini önemseyen ve her türlü katkıyı değerli gören bir vizyona sahiptir.

Savaş ve savaşın etkisinin sürdüğü bölgelerde, doğal afet, sosyal eşitliğin yaşandığı yoksul bölgelerde ve ülkelerde faaliyetlerini evrensel insancıl ilke ve değerler doğrultusunda çalışmalarını yürütmektedir.

Yardıma ihtiyacı olan ve yardım etmek isteyenler arasında köprü oluşturma, hiçbir ayırım gözetmeksizin herkese yardım eli uzatama, yapılan bağışları yerine ulaştırmak için titizlikle çalışma yürütme prensiplerine sahiptir.

Heyva Sor'a Kurdistan, kriz anında, dönemin koşullarına uygun ve en hızlı bir şekilde yardıma muhtaç insanlar için projeler üretmektedir.

Bugün dünyayı etkisi altına alan ama en çokta yoksul ve savunmasız insanları etkileyen Covid-19 pandemisi sürecinde yürüttüğümüz *Kardeş Aile kampanyası* da bu projelerimizden sadece bir tanesidir.

AK: Kardeş aile kampanyasında beklentileriniz nelerdir?

ÖA: Covid-19 salgınından kaynaklı yaşanan olağanüstü durum karşısında halkların sınır tanımayan dayanışması ile bu zorlu günlerin üstesinden gelinebileceğinin inancıyla, 8 Nisan 2020'de HDP ile Türkiye ve 4 parça Kürdistan'da mağdur olan aileler ile dayanışmak için, Kardeş Aile kampanyası başlattık.

Bizler iyi biliyoruz ki, Ortadoğu toplumları aslında birçok süreci dayanışma ile aştı. Bugün yabancılaştığımız dayanışma kavramı aslında, yüzyıllardır o topraklarda hep vardı. Doğal afetler karşısında egemenlerin kimi zaman yok saydığı, kimi zaman ise ölüme terk ettiği o toplumlar, birçok krizi aralarında sağladıkları dayanışma kültürü ile aştı.

Aslında bizler bu kampanyanın sadece yürütücüsüyüz, asıl dayanışma aileler arasında yürütülüyor. Yani Avrupa'da ekonomik durumu iyi olan aileler, Kürdistan veya Türkiye'de mağduriyete el uzatıyor. Bu kampanyanın asıl amacı sadece ekonomik yardım değil halkların sınır tanımayan dayanışmasıyla savaşa, zulme, adaletsizliğe karşı durmasıdır.

Bugüne kadar bu kampanya çerçevesinde çok anlamlı ve değerli bir dayanışma sağlandı. Aynı zamanda en çok ihtiyacımız olan manevi bir dayanışmayı açığa çıkarttı.

Bu temelde, *Heyva Sor a Kurdistane* olarak bizlerde Avrupa'daki dostlarımıza, yardım sevenlere bu kampanyanın bir parçası olma ve dayanışmayı daha da büyütme çağrısı yapıyoruz. Bir kez daha tekrarlamak istiyorum, bizler sadece aradaki iletişimi sağlamakla görevliyiz, bu kampanyanın asıl sahipleri ve kahramanları bu dayanışmaya el veren ve onu büyüten yardımsever insanlardır.

AK: Kürdisatan'ın dört parçasında COVID 19 koronavirüs salgınında mağdur olan başta Kürt halkı olmak üzere bölge halklarına karşı bölgede gerici rejimlerin tavırları nedir, halka gerekli yardımlar ulaşır mı?

Bu sorunuza bir insani yardım kuruluşunda çalışan kimliğimin dışında cevap vermek isterim. Evet, Covid-19 salgını sadece Kürdistan'ı değil dünyayı etkisi altına almış durumda. Bundan kaynaklı yüzbinlerce insan hayatını kaybetti. Bizler bu salgından kaynaklı kimliği her ne olursa olsun yaşamını kaybeden her insan için büyük bir acı hissediyoruz. Maalesef ki, bu süreç kapitalist sistemin ne kadar insan hayatını yok saydığını bir kez yine gözler önüne serdi.

Kürdistan'a gelirse, bu salgından kaynaklı 4 parça Kürdistan'da olağan üstü bir durum yaşandığını belirtmek isterim. Sömürge politikalarından kaynaklı yoksullaştırılmış, işsiz bırakılmış, doğası ve tüm zenginlikleri talan edilmiş bir coğrafya da mağduriyetler o kadar büyük yaşanıyor ki, bunu anlatmak çok kolay olmuyor. İnsanlarımızın egemen politikalarından kaynaklı mağduriyeti, bu salgın sürecinde daha da içinden çıkılmaz bir hal aldı. Devletler tarafından alınan önlemlerin yetersizliği insanların mağduriyetini her geçen gün daha derinleştiriyor.

Türk devletinin Kuzey Kürdistan'da uyguladığı imha ve inkâr politikaları bu süreçte mağduriyetleri çok daha derinleştirdi. Salgından kaynaklı çıkarılan infaz yarasını ele alırsak, Kürt halkına ve hükümetin kendisine karşı muhalif gördüğü kesimlerin mağduriyetini daha da yakından tanık olabiliriz. Binlerce tutsak bugün Kürdistan ve Türkiye cezaevlerinde ölüme terk edilmiş durumda.

Diğer taraftan, Türk devlet işgal saldırılarından dolayı yerlerinden edilmiş on binlerce Efrinli büyük zorluklarla yaşadığı Şehba kentinedeki kamplara yardımların ulaşmasını Suriye rejimi engelliyor. Yine Serêkaniyê ve Girê Spî'ye yapılan saldırılardan kaynaklı 100 binlerce insan yerinden edilmiş durumda. Rojava yönetiminin kurduğu ve *Heyva Sor a Kurd*'in sağlık hizmetleri verdiği onlarca kamp var. Uluslararası ambargo ve rejimin engellemelerinden dolayı yüzbinlerce insan risk altında.

Yine Kürdistan bölgesel hükümetinin sömürgeci devletlerle yürüttüğü sakat politikalarından kaynaklı Şengal halkı ve Maxmur mülteci kampında yaşayan halk, büyük sorunlar yaşamakta, bölgesel hükümet bir yıldır Maxmur mülteci kampına ambargo uyguluyor. Bu kampta 13 binden fazla yerinden edilmiş kuzey Kürdistanlı mülteci yaşıyor. Ambargo altında koronavirüse karşı kısıtlı imkanlarla mücadele etmeye çalışan Maxmur halkına geçen hafta türk devleti hava saldırısı düzenledi ve bu saldırı sonucu üç kadın hayatını kaybetti.

Şengal halkının deaş saldırılarından ve bölgesel hükümetin onları saldırılar karşısında yalnız bırakmasından kaynaklı toplumsal ve ciddi ekonomik sorunlar yaşıyorlar. Maalesef uluslararası yardım kuruluşları da devlet güdümlü olduklarından dolayı, bu bölgelere ve kamplara yeterince insani yardım yapmıyorlar.

Hakeza Doğu Kürdistan'daki durumu da, Kuzey Kürdistan'dan pek farklı değildir. İran devleti tarafından yoksullaştırılmış, işsiz bırakılmış, doğası ve tüm zenginlikleri talan edilmiş milyonlarca insan mevcut iken Corona virüs nedeniyle yardıma muhtaç insanların sayısını daha da artırmıştır.

Maalesef, finans kapital patronlarının halk sağlığını önemsemediğini bir kez daha bu salgınla görmüş olduk. Onlar sağlık sektörünü kâr getiren bir sektör olarak görmedikleri için gerekli düzenlemeler ve yatırımlar yapılmamıştır. Bu sakat yaklaşımdan kaynaklı birçok ülkenin sağlık sistemi çökme noktasına geldi. Buradan yola çıkarak da Kürdistanlıların doğru bir sağlık hizmetinden yararlanmadığını açıkça görebiliriz.

AK: Bölgedeki devrimci-demokratik Kürt kurumlarının sağlık hizmetleri nasıldır ve yardımlar nasıl iletilecek?

ÖA: Rojava yönetimi de corona virus salgınının yayılmasını önlemek için, birçok ülke gibi sokağa çıkma yasağını bir ay önce kadar uygulamaya başladı. Tabi bu uygulamaya geçmeden önce halkı çok iyi bir şekilde bilgilendirdiler. Rojava sağlık komitesi ve *Heyva Sor a Kurd* her mahallede halkın kolaylıkla ulaşabileceği mahale komisyonları oluşturdu ve ihtiyaç sahiplerini belirledi ilk etapta, bütün sokakları, kamu kurum ve kuruluşlarını dezenfekte etti ama devam eden Türk devleti ve çete saldırılarından kaynaklı koronavirüs salgınına karşı alınmaya çalışılan önlemler maalesef güçlüklerle sürüyor.

AK: Türkiye gericiiliğinin Kürdistan'da koronavirüs'ü nasıl fırsata çevirmeye çalıştığına dair size ulaşan bilgilerden örnekler verebilir misiniz? Diyarbakır'da çok az koronavirüs testi yapıldığı duyulmuştu, bu konuda da bilgilerinizden yararlanabilir miyiz?

ÖA: Türk devletinin Kürdistan'da insanların yaşam ve sağlık hakkını koruduğunu düşünmüyorum. Bu süreçte devletin Kürdistan'da yürüttüğü politikardan da bunu çok iyi görebiliyoruz. Koronavirüs salgını dünyayı hızlı bir şekilde hakimiyeti altına aldığı Kürdistan'da testler yapılmadığı gibi, insanlara yeteri kadar bilgilendirici açıklamalar da yapılmamaktadır. Bildiğiniz gibi 19 Ağustos 2019 tarihinde Diyarbakır Büyükşehir Belediyesine Selçuk Mızraklı'nın yerine kayyum atanmıştı. Bu kayyum covid 19 salgınına karşı önlemler çerçevesinde Diyarbakır kentinde hizmet veren tüm kamu ile özel kurum ve kuruluşlarına dezenfektan üniteleri yerleştirmişti. Kısa bir süre sonra bu dezenfektanların sahte olduğu ortaya çıktı. Bu olayla TC' nin Kürt ve Kürdistanlı halklara karşı tutumunun ne olduğunu bir kere daha ortaya koydu.

AK: Son olarak eklemek istediklerin var mı?

ÖA: *Heyva Sor a Kurdistane* olarak tüm herkese çağırımız; insani görevimizi yerine getirerek bu zor günlerde ihtiyaç sahibi ailelerimize yardım elimizi uzatalım ve sınır tanımayan dayanışmayı büyütelim.

AK: Ayırdığın zaman için teşekkür ederiz.

***

**İssam Adwan, Filistin Gazze'deki
"Biz sayı değiliz" projesi sorumlusunun mesajı.**

Gazze Şeridi'nde yaşamın ne olduğu, abluka ve bu koşullarda salgının gelişme riski hakkında tanıklık etmek istiyorum, burada Gazze'de abluka uzun süre neler yapabileceğini hayal edin, 14 yıldır abluka altında kalmış bir bölgede yaşıyor olmak! Hayatta kalma, sağlık sistemi, ekonomi, inanılmaz işsizlik ve yoksulluk, yaşamla ilgili her şeyi boğmak, hapishanede ve kasıtlı bir uygulama ile yaşamak gibidir. Bizi boğmak için kasti bir istek, bu bağlamda Gazze Şeridi' ndeki Covid-19 salgınının hızla yayılma potansiyelini ortaya çıkardı. Örneğin Rafah şehrini ele alalım, tahmini 250.000 nüfusu ile merkezi bir hastanesi yok. Gazze şehrindeki ana hastane olan Şifa hastanesinde 500 yatak bulunurken, Gazze şehrinin toplam, yarım milyon nüfusa sahiptir, bu size neyin mahrum bırakıldığına dair bir fikir verir. Hastane ekipmanları, tüm bunları hayal edin ve iki milyondan fazla nüfusun yaşadığı 365 kilometrekarelik alanımızda Covid-19 salgınının yayılmasının ne olacağını hayal edin. Halen halkımızın üzerinde israil işgalinin yıkıcı sonuçları var. Ancak size az önce anlattığım koşullar göz önüne alındığında, salgının genişlemesi daha da büyük bir felaket olacaktır. Burada nüfusun sağlığını kontrol altında tutamayan bir sağlık sistemimiz var, Gazze nüfusunun % 90'ının yoksulluk sınırının altında yaşıyor, bir toplumsal çöküşte var, kalıcı bir sorun olan suya erişim ile, herhangi bir önlemlilikle Gazze ölüyor ve İsrail ablukasından ölmezse, Covid-19'dan ölmezse, işsizlik, sefalet, hastane eksikliğinden ölüyor. Umarım size neler yaşadığımız ve önümüzdeki günler ve aylarda Gazze'yi tehdit eden çok yüksek riskler hakkında genel bir fikir verdim. Umarım her şey biter ve Gazze hayatta kalır.

Teşekkür ederim.

***

Koronavirüsten trajik bir şekilde etkilenen ülke İtalya'dan *Lorenzo Varaldo*, sendikacı, militan, bir işçi gazetesi *Tribune libre (Özgür Tribün)* redaksiyon sorumlusu. Nisan ayının ikinci haftasında internetten ve telefonda paylaştığı bilgilendirme;

Sevgili dostlar sevgili yoldaşlar, İtalya'da bugünlerde koronavirüsünden 18'000 binden fazla ölü var, 140.000 hasta, yüzden fazla sağlık görevlisi öldü. Kontrol edilecek test olmadığını, büyük rakamlar olduğunu düşünürsek, hastaların sayısı on ile çarpılmalıdır, sanırım Bergamo ve Brecha şehrinin dramatik görüntülerini gördünüz, çünkü çok fazla örnekler var, mezarlıklar dolduğu için, cesetler ordu tarafından başka şehirlere taşınıyor. Bu felaketten kim sorumlu? Bu soru bizi bir başka soruya götürüyor, koronavirüsten mi yoksa var olan politikadan mı? Tabii ki bir salgında insanlar ölür, ancak durup düşünmeliyiz, bir şey yapabilir veya frenleyebilir miyiz diye ve ilk hastaları tedavi etmek, yayılmayı önlemek için düşünülmeliydi diye? Bu soruyu gerçekler üzerinden cevaplayabiliriz. Avrupa Birliği tarafından belirlenen, dikte edilen bütçe maliyetlerinden ötürü, otuz yıldır rekabet uğruna ücretsiz halk sağlığı politikası imha edildi. 2010-2017 arasında İtalya hastanelerinin 7600-5000 yoğun bakım terapili tedavi yatak sayısı vardı, 80'li yıllara kadar gidersek üç misli daha fazla yatak sayısı vardı. Aynı dönemde 60' 000 yatak iptal edildi, yüzlerce hastane kapatıldı, 8.000 tıbbi iş alanı, 40.000 hemşire işinden edildi, araştırma işleri iptal edildi ve aynı dönemde bölgeselleşmiş büyük ölçüde sağlık sistemimiz azaltıldı, bu rakamlar bir çoğunuzun zaten bilgisi dahilindeydi. Çok önemli bir unsuru belirtmek isterim, bölgeselleşmesinin geri çekilmesine karşı, ulusal komite de bizimle çalışan, mücadele eden hastane müdürünün verdiği bilgileri aktarmak istiyorum: Müdür,hastanelerin yerel hizmet serisinin birçoğunun kaldırıldığını bildirdi ve ayrıca, "Bizim tüm bu hastanelerin daha fazlasına ihtiyacımız var, bizi önleyici hizmet ile değiştirebilirsiniz, hizmet bölüm bölgeleri, daha modern, vatandaşlara daha yakın, bize sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi için dönüştürülmesi gerektiğini söylediler. Dah sonra, hastahaneler, klinikler iptal edildi, vadedtikleri yeni hizmetler hiç gün ışığını görmedi ve bu nedenle virüs geldiğinde hiçbir önlem, acil hizmeti yoktu, hastalar açık kalabilen hastanelere gitti, hiçbir koruma, ilaç ve hemşireler için maske, acil servise giden koronavirüs olan hastalar için, güvenlik koşulları yoktu, ancak uygulanan politika nedeniyle binlerce hasta kişi daha vardı, kâr düşünülmediğinden binlerce kişi evde bir hafta, on gün, on beş gün yüksek ateşle, daha fazla zorluk çekerek bekledikten sonra ancak hastaneye gidebildi, çok geç kalmışlardı, bu yüzden bu insanların koronavirüsten mi yoksa yanlış bir politika yüzünden mi öldükleri sorusu sorulmalıdır? Hastalık halihazırda binlerce kişiye bulaştı, okullar zaten kapatılmasına ve herkes durumun ciddiyetini anlamasına ve insanlar ölmelerine rağmen, kapitalistler fabrikaları açık tuttular, güvenlik koşullarını sağlamadılar.Tabii ki, tüm bu olanlardan, kapitalistlerin çıkarlarını güvenlik ve yaşamla değiştirmelerine izin veren merkez sol, popüler hükümet sorumludur. Bu nedenle virüs hızla yayıldı, artık durdurmak mümkün değildi, Lombardi'de bunların olması tesadüf değil, Bölge daha hassas ve burası özelleştirme ve sağlığa yönelik saldırıların devam ettiği bir bölge. Conte hükümetinin kanıtlandığı bölgeselleşmenin ilk yasası nedeniyle Piemonte bölgesi, Lombardi'den hemen sonra aynı politika yürürlüğe konuldu.

Bugün ailelerin yakınları adalet talep etmeye başladılar, durumu kınamaya başladılar, babalarını anlamaya başladılar,anneler ve evlatları yıllarca süren politiklardan dolayı ölümlerin, koronavirüsünden dolayı olmadığını öğrendiler. Hükümet ilk gün, bu savaşı birlikte kazanmak için herkesi birleştirmeye çağırdı, ama kiminle birleşmeye? Bu tutarlı bir çağırı değil, örneğin fabrikaların kapanmasına neden olan neydi? Bu gerekli kapanışlar, gecikmeli gerçekleşti, onlarca fabrikada greve gidildi, ilk olarak Lombardi'de greve gitmek zorunda kalındı. Ülkenin her yerinde, sendikayı genel grev tehdidini başlatmaya zorlayan, orada patronları ve sendikaları bir araya getirmek için, bir anlaşma imzalanması zorunlu oldu. Bu anlaşma adım adım fabrikaların kapanmasına yol açtı, hatta zorladı. Kapitalistler, işçilerin güvenliğini garanti diyor, CGİL (İtalya Genel Çalışma Konfederasyonu sendikası) genel sekreteri Landini, anlaşmanın imzalanmasını doğruladı. Hemen ardından sınıf mücadelesi cephesinden yeni görevlerle cevap verildi. Bu kez 300 belediye başkanı, yeni grevi destekliyor, bu sefer fabrikaların kapanmasını sağlayan Lombardi'nin CGİL' sendikası işçileri, aktivistlere ve birlikte bir grup aktivist olan CGİL liderlerine şu talepleri ilettiler :Sendikamız bağımsız olarak savaşmalı, hükümete üretimlerin sadece test imalatına dönüştürülmesi, maskeler için güvenlik cihazları, ortalama sağlık için makine üretimi alanlarında olması, hiçbir temel ihtiyaç mal üretmeyen tüm fabrikaları kapatmasını, ücreti ve işçileri koruması gerektiğini vurguladılar. Para var, bankalara devasa kâr elde edecekleri milyarlar temin ediliyor, ENTEZA Sant paulo, UNI kredisi, FIAT yatırımlardan yararlanıyorlar, yapılan yatırımlarda sadece ortak bir menfaat olmadığını belirtmek gerekir, son yıllarda alınmış genel politikaların sonucudur. İşçiler ve sendikaların yazdığı açık bir mektupta, "Kendimizi, büyük bir ekonomik krizin başladığı son derece zor bir zamanda buluyoruz. Yüzlerce insan her gün ölmeye devam ediyor, halk bu politikayı, bütçe maliyetini, özelleştirmeyi, karı, Avrupa Birliği'nin dikte ettiği politikayı artık kabul edemeyeceğini" açıkça belirtmeye devam ediyor. Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak,ülkedeki iradede büyük bir değişiklik oluyor.İnternet üzerinde direkt halk toplantıları çoğalıyor ve birçok işçi merak ediyor, bu iradeyi temsil eden hiçbir parti yok, umudu açan hiçbir parti yok, bu politika ile gerçeklere dönüş mümkün müdür? Bu parti İtalya' da eksiktir ve bu sorunları hemen yarın çözecek böyle bir partiyi, günümüzde şafak vakti görme şansı yok, ancak etkinlikler bizi bekliyor ve elbette işçiler, değişim isteklerini gerçekleştirmek için araçlar arayacaklar, sendikamızla bölgesel sorunlara karşı mücadele devam edecektir, okulların da mücadeleleri olacaktır. Genova'daki köprü çöküşünden sonra, birkaç gün önce Liguria ve Toskana arasında yeni bir köprü çöktü, kitrsel izolasyonun olması bir felaketi önledi. Kesin olan bir şey var, sağlık sistemimiz yerlerde, köprülerimiz çöküyor, yükselen kârlara dayanan hiç görülmemiş bir ekonomik kriz geliyor. Koronavirüs yok olabilir ve buraya kadar olan politikalar ile birlikte ancak yok olabilir, bu da ancak, işçilerin dayanışmasına, çalışmasına, adalet ve ilerlemeye dayanan başka bir toplumda gerçekleşir. Bu toplumun bir adı var, bu her zaman sosyalizm olmuştur. Teşekkür ederim yoldaşlar.

Bu yazıyı hazırladığımız gün Lorenzo Varaldo bize telefonla İtalyadaki son gelişmeleri de aktardı; 4 Mayıs da İtalya 2 inci farz izolmanına geçecek, durum çok kritik, şu an İtalyada'ki ölü sayısı Çinde'ki ölü sayısından tam altı misli daha fazla, durum buyken patronlar kapitalistler hükümetle birlikte iş yerlerinin genelini açıyorlar, çok tehlikeli, her gün 2'000 den fazla vaka sayısı varken fabrikaları açmak işçilerin sağlığını hiçe saymaktır. Bu saldırılara karşı mücadeleye devam edeceğiz.